

Sygn. akt VII U 828/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 września 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: protokolant sądowy Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2016 r. w Warszawie

sprawy B. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania B. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 1 kwietnia 2016 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

W dniu 25 kwietnia 2016r. **B. K.** złożył za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odwołanie od decyzji z dnia 1 kwietnia 2016r., znak: (...), odmawiającej prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że z uwagi na to, iż przepracował kolejne 2 lata (2014 rok i 2015 rok) na umowę o pracę i od poborów zostały odprowadzone składki, to od odłożonych składek należy się podwyższenie emerytury, zgodnie z informacjami podawanymi przez ZUS, że im większa jest odłożona składka, tym większa jest emerytura. Dodatkowo ubezpieczony wniósł o wznowienie postępowania w sprawie oznaczonej sygnaturą VIIU 945/10 w związku z odkryciem, że zaświadczenie biura prawnego ZUS W. (...) z dnia 11 października 2010r., którym posługiwał się sąd przy rozpatrywaniu w/w sprawy, jest niezgodne z prawdą. W czwartej kolumnie tego zaświadczenia podane są nieprawdziwe dane odnośnie zarobków brutto w (...) Sp. o.o. (odwołanie z dnia 25 kwietnia 2016r., k. 2 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy zacytował treść art. 110 i art. 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., Nr 748 ze zm.), a dodatkowo wskazał, że B. K. nie posiada prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury, ponieważ wskaźniki wysokości podstawy wymiaru obliczone zgodnie z tymi przepisami są niższe od obecnego i wnoszą:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury, tj. z lat 2003 – 2012 – 245,89%;

- z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury, tj. z lat 1969 – 2012 – 223,41%

i nie są wyższe od dotychczasowego ustalonego z lat 2003 – 2012 wynoszącego 245,89% (odpowiedź na odwołanie z dnia 25 maja 2016r., k. 3 a.s.).

Sprawa z odwołania B. K. od wskazanej decyzji została zarejestrowana pod sygnaturą VIIU 828/16, zaś wniosek o wznowienie postępowania został zarejestrowany jako odrębna sprawa, której nadano sygnaturę VIIU 829/16 (zarządzenie Przewodniczącego Wydziału z dnia 31 maja 2016r., k. 1 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. K., urodzony w dniu (...), w okresie od 1 października 1961r. do 19 kwietnia 1967r. odbywał studia w Uniwersytecie Medycznym w Ł., które ukończył uzyskując dyplom (zaświadczenie z dnia 12 września 2008r., k. 7 t. I a.r.). Po ukończeniu studiów ubezpieczony był zatrudniony:

- od dnia 1 maja 1967 roku do dnia 31 stycznia 1969r. w Szpitalu Miejskim im. (...) w B. w pełnym wymiarze czasu pracy jako lekarz stażysta, gdzie łączna kwota wynagrodzenia – przychodu - świadczeń pieniężnych – uposażenia wyniosła: za rok 1967 – 18.096 zł, za rok 1968 – 27.754 zł i za rok 1968 – 4.242 zł (świadczenie pracy z dnia 25 września 2008r., k. 9 – 10 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 27 października 2008r., k. 29 – 30 t. I a.r.);

- od dnia 1 lutego 1969 roku do dnia 31 października 1971 roku w Szpitalu (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy jako Asystent Oddziału Chirurgicznego oraz dodatkowo w niepełnym wymiarze czasu pracy (godziny zleczone) w Powiatowej Stacji (...) w Ł. i w Powiatowej Przychodni (...) jako lekarz (...) (świadczenie pracy z dnia 27 października 2008r., k. 11 – 12 t. I a.r., świadectwo pracy z dnia 27 października 2008r., k. 13 – 14 t. I a.r., świadectwo pracy z dnia 22 października 1971r., k. 15 – 16 t. I a.r.);

- od dnia 1 listopada 1971 roku do dnia 30 września 1973 roku w Państwowym Szpitalu (...) Akademii Medycznej w W. na stanowisku asystenta (świadczenie pracy z dnia 29 września 1973r., k. 17 – 18 t. I a.r.);

- od dnia 1 października 1973r. do dnia 30 września 2011 roku w (...) Uniwersytecie (...) na stanowisku adiunkta, gdzie łączna kwota wynagrodzenia – przychodu - świadczeń pieniężnych – uposażenia wyniosła: za rok 1973 – 9.600 zł, za rok 1974 – 39.200 zł, za rok 1975 – 42.200 zł, za rok 1976 – 48.800 zł, za rok 1977 – 62.000 zł, za rok 1978 – 66.356 zł, za rok 1979 – 73.200 zł, za rok 1980 – 76.800 zł, za rok 1981 – 93.820 zł, za rok 1982 – 128.830 zł, za rok 1983 – 143.666 zł, za rok 1984 – 193.104 zł, z rok 1985 – 227.629, za rok 1986 – 273.170 zł, za rok 1987 – 321.629, za rok 1988 - 525.850 zł, za rok 1989 – 2.803.040 zł, za rok 1990 – 16.692.294 zł, za rok 1991 – 24.351.400 zł, za rok 1992 – 37.678.800 zł, za rok 1993 – 46.416.300 zł, za rok 1994 – 55.377.700 zł, za rok 1995 – 7.950,15 zł, za rok 1996 – 10.971,52 zł, za rok 1997 – 15.529,40 zł, za rok 1998 – 14.916,58 zł, za rok 1999 – 20.131,32 zł, za rok 2000 – 22.695,81 zł, za rok 2001 – 25.230,81 zł, za rok 2002 – 27.732,60 zł, za rok 2003 – 31.184,49 zł, za rok 2004 – 37.502,84 zł, za rok 2005 – 44.031,47 zł, za rok 2006 – 44.877,34 zł, za rok 2007 – 50.279,99 zł i za rok 2008 – 51.502,78 zł (zaświadczenie z dnia 13 listopada 2008r., k. 19 – 20 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 6 listopada 2008r., k. 31 - 38 t. I a.r. oraz k. 89 – 98 t. I a.r., świadectwo pracy z dnia 30 września 2011r., k. 105 t. II a.r.);

- od dnia 1 stycznia 1999r. do dnia 30 września 2011 roku w Szpitalu (...) na stanowisku starszego asystenta w wymiarze 0,75 etatu, gdzie łączna kwota wynagrodzenia – przychodu - świadczeń pieniężnych – uposażenia wyniosła: za rok 1976 – 9.880 zł, za rok 1977 – 31.416 zł, za rok 1978 – 19.176 zł, za rok 1979 – 41.520 zł, za rok 1980 – 42.736 zł, za rok 1981 – 49.272 zł, za rok 1982 – 86.069 zł, za rok 1983 – 71.597 zł, za rok 1984 – 133.436 zł, za rok 1985 – 143.068 zł, za rok 1986 – 195.366 zł, za rok 1987 – 189.086 zł, za rok 1988 – 451.861 zł, za rok 1989 – 1.605.246 zł, za rok 1990 – 11.248.194 zł, za rok 1991 – 15.350.000 zł, za rok 1992 – 21.582.000 zł, za rok 1993 – 25.575.000 zł,

za rok 1994 – 31.689,000 zł, za rok 1995 – 4.121,18 zł, za rok 1996 – 4.956,59 zł, za rok 1997 – 7.205,18 zł, za rok 1998 – 8.686,84 zł, za rok 1999 – 13.269,08 zł, za rok 2000 – 20.011,11 zł, za rok 2001 – 25.172,69 zł, za rok 2002 – 29.537,19 zł, za rok 2003 – 30.685,86 zł, za rok 2004 – 29.512,05 zł, za rok 2005 – 32.009,21 zł, za rok 2006 – 33.747,38 zł, za rok 2007 – 52.104,43 zł i za rok 2008 – 57.294,26 zł (zaświadczenie z dnia 13 listopada 2008r., k. 21 t. I a.r., zaświadczenie z dnia 13 listopada 2008r., k. 25 – 26 t. I a.r., zaświadczenie z dnia 13 października 2008r., k. 27 – 28 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 16 września 2008r., k. 39 – 40 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 6 stycznia 2009r., k. 99- 100 t. I a.r., świadectwo pracy z dnia 30 września 2011r., k. 107 – 108 t. II a.r.);

- od dnia 1 lutego 2008r. na podstawie umowy zlecenia (dyżury szpitalne) w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W., gdzie łączna kwota wynagrodzenia – przychodu - świadczeń pieniężnych – uposażenia wyniosła za rok 2008 – 37.872 zł (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 5 listopada 2008r., k. 41 – 43 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 22 stycznia 2009r., k. 101 – 103 t. I a.r.);

- od dnia 1 października 2011r. do dnia 31 grudnia 2012r. w Szpitalu (...) w W. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo pracy z dnia 31 grudnia 2012r., k. 21 – 22 t. III a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 26 lutego 2013r., k. 31 t. III a.r.).

W dniu 14 listopada 2008r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniosek o emeryturę, do którego dołączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych oraz legitymację ubezpieczeniową, świadectwa pracy, zaświadczenia i zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu (wniosek o emeryturę wraz z załącznikami, k. 1 - 48 t. I a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. decyzją z dnia 22 grudnia 2008r., znak (...), przyznał B. K. prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2008r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie – dochód – przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1998r. do grudnia 2007r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 215,73%, a uwzględniony staż pracy stanowiły: okresy składkowe w wymiarze 41 lat i 6 miesięcy oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 5 lat i 7 miesięcy. Dodatkowo we wskazanej decyzji zawieszono wypłatę emerytury z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia (decyzja ZUS z dnia 22 grudnia 2008r., k. 58 – 60 t. I a.r.).

Decyzją z dnia 29 maja 2009r. świadczenie emerytalne B. K. zostało przeliczone. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie – dochód – przychód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. od stycznia 1999r. do grudnia 2008r. (decyzja ZUS z dnia 29 maja 2009r., k. 118 – 120 t. I a.r.). Przeliczenia emerytury organ rentowy dokonał również w decyzji z dnia 22 czerwca 2009r. (decyzja ZUS z dnia 22 czerwca 2009r., k. 128 – 129 t. I a.r.).

Od dnia 1 listopada 2009r. organ rentowy podjął wypłatę świadczenia i dokonał przeliczenia w związku z wnioskiem, jaki złożył ubezpieczony (wniosek, k. 131 t. I a.r., decyzja ZUS o podjęciu wypłaty emerytury z dnia 30 listopada 2009r., k. 133 – 134 t. I a.r.).

Przeliczenie emerytury B. K. było dokonywane również w późniejszym czasie jeszcze kilkakrotnie. Ostatnio wyliczony, najwyższy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 245,89%. Do obliczenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie – przychód – dochód, które stanowiło podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. od stycznia 2003r. do grudnia 2012r. (decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 2 czerwca 2010r., k. 176 t. I a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 14 września 2010r., k. 27 - 28 t. II a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 20 stycznia 2011r., k. 55 – 56 t. II a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 12 kwietnia 2011r., k. 93 – 94 t. II a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 10 października 2011r., k. 109 – 112 t. II a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 3 lutego 2012r., k. 123 - 124 t. II a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 20 marca 2012r., k. 155 - 156 t. II a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 19 czerwca 2012r., k. 203 – 204 t. II a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 15 maja 2012r., k. 209 t. II a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 28 września 2012r., k. 5 - 6 t. III a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 23

października 2012r., k. 7 - 8 t. III a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 10 stycznia 2013r., k. 23 - 24 t. III a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 30 kwietnia 2013r., k. 41 - 46 t. III a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 22 kwietnia 2014r., k. 63 - 64 t. III a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 26 stycznia 2015r., k. 7 - 8 t. III a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 13 kwietnia 2015r., k. 45 - 49 t. IV a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 3 września 2015r., k. 65 - 68 t. IV a.r., decyzja ZUS o przeliczeniu emerytury z dnia 2 listopada 2015r., k. 73 - 76 t. IV a.r.).

B. K. po uzyskaniu świadczenia emerytalnego wciąż pozostawał w zatrudnieniu. Pracował w (...) Uniwersytecie (...) w W., w Szpitalu (...) w W., a także w PW (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy zlecenia (tabela przychodów za rok 2009, k. 137 t. I a.r., zaświadczenie z dnia 29 marca 2010r., k. 148 t. I a.r., zaświadczenie z dnia 30 marca 2010r., k. 150 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 14 maja 2010r., k. 162 - 163 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 11 maja 2010r., k. 164 - 165 t. I a.r., zaświadczenie z dnia 13 maja 2010r., k. 166 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 12 maja 2010r., k. 168 - 170 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 24 maja 2010r., k. 172 - 174 t. I a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 7 stycznia 2011r., k. 39 - 40 t. II a.r., zaświadczenie z dnia 3 stycznia 2011r., k. 41 - 42 t. II a.r., zaświadczenie z dnia 3 stycznia 2011r., k. 43 - 44 t. II a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 4 listopada 2011r., k. 45 - 48 t. II a.r., zaświadczenie z dnia 4 listopada 2011r., k. 49 - 50 t. II a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 23 stycznia 2012r., k. 115 - 116 t. II a.r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 25 stycznia 2012r., k. 117 - 118 t. II a.r.).

W latach 2014 - 2015 B. K. pracował w (...) Zespole Publicznych Zakładów (...) jako starszy asystent - lekarz urolog w wymiarze 0,60 etatu i łączna kwota wynagrodzenia - przychodu - świadczeń pieniężnych wyniosła u tego pracodawcy: za rok 2014 - 39.348 zł, za rok 2015 - 34.473,56 zł (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 1 lutego 2016r., k. 83 - 84 t. IV a.r.).

W dniu 1 marca 2016r. B. K. wystąpił do ZUS z wnioskiem o ponowne przeliczenie wysokości podstawy wymiaru emerytury i podwyższenie jej. Do wniosku dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za lata 2014 i 2015 (wniosek z dnia 1 marca 2016r. z załącznikiem, k. 81 - 84 t. IV a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział decyzją z dnia 1 kwietnia 2016r., znak: (...), odmówił przeliczenia podstawy wymiaru emerytury powołując się na przepisy art. 110 i 111 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Uzasadniając swe stanowisko organ rentowy wskazał, że zarówno wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w okresie 10 kolejnych lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury, tj. z lat 2003 - 2012 (245,89%), jak i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1969 - 2012 (223,41%) nie są wyższe od dotychczas ustalonego wskaźnika, który wyliczony z lat 2003 - 2012 wynosi 245,89% (decyzja ZUS z dnia 1 kwietnia 2016r., k. 93 - 94 t. IV a.r.).

Od decyzji z dnia 1 kwietnia 2016r. B. K. złożył odwołanie (odwołanie z dnia 25 kwietnia 2016r., k. 2 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, których wiarygodność nie została zakwestionowana ani obalona przez żadną ze stron.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 1 kwietnia 2016r., znak: (...), było bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Spór w rozpatrywanej sprawie nie dotyczył okoliczności faktycznych, te bowiem - w szczególności okoliczność, że B. K. w latach 2014 - 2015, ale i wcześniej, pozostawał czynny zawodowo i od jego wynagrodzeń były odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne - były bezsporne. Strony różniły się raczej odnośnie oceny prawnej i wynikającej z niej możliwości przeliczenia emerytury B. K.. Ubezpieczony dla uzasadnienia swego stanowiska wskazującego

na możliwość dokonania przeliczenia świadczenia, powołał się na informacje przekazane przez ZUS (nie zostało ujawnione skąd dokładnie one pochodzą), a dokładniej na zamieszczoną w słowniczku dołączonym do akt sprawy, definicję emerytury, która – wedle tej definicji – stanowi swoistą wypłatę otrzymywaną od państwa przez osoby starsze, które w pewnym wieku przestają pracować. Wysokość emerytury – jak dalej wskazuje słowniczek – zależy od sumy odłożonych składek emerytalnych, a także od liczby lat pracy (k. 11 verte a.s.).

W ocenie Sądu powoływanie się przez ubezpieczonego na możliwość przeliczenia jego świadczenia w oparciu o w/w informację (definicję) jest chybione. Wskazana informacja jedynie ogólnie definiuje emeryturę bez powoływania konkretnych przepisów i bez wskazania, kiedy może nastąpić jej przeliczenie. Podstaw takiego przeliczenia należy zatem poszukiwać w przepisach obowiązującej ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., Nr 748 ze zm.), zwanej dalej ustawą emerytalną. Ustawa ta w zależności, od tego kiedy urodził się ubezpieczony, wskazuje warunki uzyskania emerytury i sposób jej liczenia. Określa również w Dziale VIII „Zasady ustalania świadczeń”, w rozdziale III „Zmiany w prawie do świadczeń i ich wysokości”, kiedy i pod jakimi warunkami może nastąpić jej przeliczenie. Art. 108 wskazanego rozdziału nie dotyczy osoby ubezpieczonego, gdyż odnosi się do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonych urodzonych po 31 grudnia 1948r. Z kolei art. 109 wskazuje, że na wniosek emeryta lub rencisty wysokość emerytury określonej w art. 53 oraz renty ulega ponownemu ustaleniu na zasadach określonych w art. 110-113.

Art. 110 ustawy emerytalnej określa, że wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust. 1). Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest jednak wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130% (ust. 2). Nadto, okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia, z uwzględnieniem art. 176 (ust. 3). Art. 111 ustawy emerytalnej wskazuje z kolei, że wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2)z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3)z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

W rozpatrywanym przypadku wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony dotychczas dla B. K. wyniósł 245,89%, a zatem o tym, czy możliwe jest jego przeliczenie decyduje to, czy po przeliczeniu byłby on wyższy od dotychczasowego, przy uwzględnieniu, że sposób jego wyliczenia jest zgodny z tym, co wskazują zacytowane przepisy. Organ rentowy rozpatrując wniosek ubezpieczonego z dnia 1 marca 2016r. na nowo wyliczył ten wskaźnik, prawidłowo stosując art. 110 i 111 ustawy emerytalnej. Organ rentowy uwzględnił również, że ubezpieczonemu chodziło o takie przeliczenie, by zostały uwzględnione jego zarobki z lat 2014 – 2015, które w stosunku do rocznego przeciętnego wynagrodzenia

w tym okresie, pozostawały w stosunku: za rok 2014 – 86,67% i za rok 2015 – 73,67%. Ich uwzględnienie nie mogło zatem podwyższyć wskaźnika wysokości podstawy wymiaru biorąc pod uwagę, że w latach wcześniejszych ten stosunek w przypadku B. K. był znacząco wyższy i wynosił około 180% lub nawet ponad 200%. Jeśli chodzi natomiast o ponowne przeliczenie przy uwzględnieniu lat przypadających do roku 2012 (włącznie), to wskaźnik wysokości podstawy wymiaru będzie wynosił tak jak dotychczas wyliczony, czyli 245,89% bądź mniej. Tym samym nie jest wyższy od dotychczas wyliczonego, czego wymagają zarówno art. 110, jak i art. 111 ustawy emerytalnej.

Sąd rozważył również, czy przeliczenie świadczenia B. K. mogłoby nastąpić w oparciu o art. 55 ustawy emerytalnej. Ten przepis wskazuje, że ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008 r., może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53. W przypadku ubezpieczonego zastosowanie wskazanej regulacji jest wykluczone już choćby z tego względu, że B. K. z wnioskiem o emeryturę wystąpił przed 31 grudnia 2008r.

Podsumowując, Sąd analizując zaskarżoną decyzję i odwołanie ubezpieczonego, nie znalazł podstaw do przeliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury. Stanowisko organu rentowego w tym zakresie i jego wyliczenia na nowo wwpw były prawidłowe, czyniąc tym samym niemożliwym uwzględnienie wniosku, jaki złożył ubezpieczony. Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie podlegało oddaleniu.

ZARZĄDZENIE

(...)